

Causa 15.
Phæn.

potheseos. Externus enim aër cum subiecto sibi cylindro aqueo superat interni aëris solitarias vires, uti sæpiùs est dictum, & sic obturaculum in valvula sustentat. Quod si verò aqua per obturaculi commissuras se insinuet ut supernæ ejus faciei supereminere incipiat, interni aëris vires hac nova ponderis aquei accessione magis magisque augmentur, ita ut, aqua intra tubum cum illa extra eundem ad æqualem altitudinem & æquilibrium reductâ, tum demum incipiant intus extusque prementium vires adæquari. Tum verò intus prementibus accedens proprium obturaculi pondus hæc facit necessario vincere, propriumque lapsum suo ipsius auxilio procurat. Quod si obturaculo pondus *f* insuper appensum est, quo majus hoc fuerit, eo plus auxilii feret aëri interno, ut extrudere obturaculum etiam antè possit, quàm aqueus cylindrus intra tubum cum exteriori ad æquilibrium pervenerit. Utrumque igitur MORI experimentum ejusmodi est, ut, nisi sic haberent, hypothesis nostra caderet hoc uno ictu, & tamen (quod mirum) eandem hanc iis ipsis suis experimentis profertere conatur Morus; quàm feliciter autem, videatur in Appendice hujus Part. II. num. XLVIII. &c.

TENTAMEN IV.

De

*Hygrostaticis quibusdam instrumentis eorumque
lusibus cum voluptate spectandis.*

I.

Diverforum liquorum pondus diversum esse tum aliunde constare diximus, tum ex eo maximè cerni, quòd, quæ in uno submerguntur corpora, in aliis supernatent, & quæ supernatant in pluribus, in uno tamen profundius, quàm in altero, mergantur; indeque sponte sua sequebatur hoc monitum: Ferrum, plumbum, aliaque metalla, etiam sibi relicta